

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ο Γράννης κι' ο Μαρκής
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Τι γένεσαι μωρὲ Μαρκή;
 Μ.— Τὶ διάολο νὰ γένω;
 Σῶσον ἐλέησον κι' ἐγὼ εἰσὶν περιμένο.
 Μὴν ἔμαθες ἂν κατ' αὐτὰς θὰ γίνῃ τὰς ἡμέρας;
 Γ.— Θὰ γίνῃ μὴ βιάζεσαι.
 Μ.— Μὰ πότα μωρὲ τέρας;
 Ὁ κόσμος ἐβαρέθηκε νὰ ὑπομένῃ πλέον!
 Τόσες ἡμέρες ποῦ ξαργεῖ,
 κατήντησε σὰν ἐκλογὴ
 τοῦ τμήματος Παλέων.

Ἐμπήκαμε στὴν ἀνοιξὶ κι' ἦσαν τὰ χιλιδόνια
 κι' ἀκόμα δὲν ἐπάψανε τὸ βόγγο τὰ κανόνια.
 Ἀκόμα μάγκες ἔχουμε
 στὰ ἱερὰ τεμένη.
 Θαυμάζω πὼς ἀντέχουμε
 οἱ κακομοιρασμένοι!
 Βράδυ πρωὶ καὶ δειλινὸ
 νὰ μᾶς χτυπᾷ στὸ βουνὸ
 τὸ χιόνι τὸ χαλάζι,
 καὶ τὸ ἀγγὼν μᾶς αἰσθημα ποτὲ νὰ μὴν ἀλλάξῃ.

Θαυμάζω τὴν ἐπιμονὴν, θαυμάζω τὴν ἀνδρεία
 ποῦ δείχνουν οἱ λεβέντες μᾶς ἀπάνω στὰ βουνά.
 Καμμία μέγχι σήμερον πολέμων ἱστορία
 δὲν εἶδε τέτοιους ἦρωες νὰ γράψῃ πουθενά.
 Καὶ ὅμως τὰς ἠρωϊκὰς κι' ὑπερανθρώπων φύσεις,
 ἀφήνει νὰ σκοτώνονται, φιλοδικαία Δύσις.

Ἐμπρὸς Εὐρώπῃ βάρει μᾶς
 ποῦ κάθε παλληγάρι μᾶς
 ξεχάνει τὰ μαρτύρια κι' ὀλόθο ἀκόμα στέκει.
 Κάθε του πόνο λησμονεῖ
 καὶ μ' Ἕλληνας ἐπιμονὴ
 γεμίζει τὸ τουφέκι
 καὶ ἐνδὼ τὴν ψυχούλα του τὸ βόλι δὲν τὴν σβύνει,
 οὔτε τουφέκι παραιτεῖ, οὔτε σπαθὶ ἀφήνει!

Ἐμπρὸς Εὐρώπῃ βάρει μᾶς κι' ἔχε μᾶς στὸ μαρτί!
 Ἐχε μᾶς νὰ γενόμεστε στὸ χιόνι, στὸ χαλάζι
 κι' ἂν ἡ Τουρκία δὲν μπόρεσε τὴ νηότη μᾶς νὰ σβύσῃ
 σβύστην ἐσὺ φιλάνθρωπῃ κι' εὐγενικὰ μου Δύσι,
 ποῦ δὲν σ' ἀφίγ' ἡ ζήλεια σου κι' ἐκείνη δὲ τυφλώνει
 νὰ μὴν ἰδῆς τὶ λεβεντιὲς ἐμάρανε τὸ χιόνι!

Βάρει Εὐρώπῃ πονηρὴ,
 ὁ μπόγιας μᾶς νὰ γένῃς
 ἀλλὰ τὴ δάφνη μᾶς, μωρὴ,
 ποτὲ δὲν τὴν μαραίνεις.
 Μ' ὄση ὁ μαῦρος φθόνος σου, χολὴ κι' ἂν τὴν θανάτῃ,
 ἐκείνη γιὰ γενάτι σου,
 παλοῦνι μὲς τὸ μάτι σου,
 περσότερο θ' ἀνθίξῃ.

Εὐρώπῃ κι' ἂν μᾶς ἄφησες ἀπάνου στὸ Μπιζάνι,
 τοῦ Γεναριοῦ τὴν ἐποχὴ,
 π' ἄγριο χιόνι καὶ βροχὴ
 ἐκεῖ νὰ μᾶς πεθάνῃ,
 τίποτα δὲν μᾶς ἔκαμες, ἀναθεματισμένη,
 γιὰτὶ βρεθήκαμε κι' ἐκεῖ φωστήρες τιμημένοι
 ποῦ μὲ τὸ χιόνι τοῦ βουνοῦ πᾶπερτε στ' ἄρματα τους,
 ἀστράισανε περσότερο τὴν ἐθνικότητά τους!

Γ.— Ἐγὼ μὴν ἔχοντας δουλειὰ, γυρίζω στὸ μαρκάτο
 ν' ἀκούσω ἂν ὁ Δήμαρχος θὰ κάμῃ Κομητάτο
 ποῦ κάπως νὰ φαιδρύνωμεν τὸ σοβαρὸ μᾶς βίο
 καὶ ν' ἀβγο μᾶσκαρεα κι' ἐγὼ νὰ πάρω τὸ βραβεῖο,
 ἀλλ' ἀτυχῶς ὁ πόλεμος μᾶς ἔχει σ' ἓνα χάλι
 ποῦ δὲν ὑπάρχει πουθενὰ ἐλπίς γιὰ καρναβάλι

Ἐπέρουνι κι' ἄλλη φορὰ,
 τὶ εὐθυμία καὶ χαρὰ
 μ' αὐτὰ τὰ καρναβάλια,
 πῶχόρουναν οἱ ἄνθρωποι δεμένοι στὰ τσουβάλια
 κι' ἐπαίζανε διάφορες καντοήλες ἢ κυράτσες.
 Ἐφέτο, μωρὲ μάτια μου, ἢ Σκόδρες κι' ἢ Ταλιτάτσες
 καὶ ἢ Ἀδριανούπολις κι' ἐκεῖνο τὸ Μπιζάνι,
 μᾶς ἔμπασαν σ' ἓνα χορὸ καὶ σ' ἓνα γαϊτάνι,
 ποῦ ὅπως ἐπροφῆτεψε ὁ Σπύρος ὁ Τσιγκέλος,
 ἀγῶνα ἐνεδύθημεν ἔνθα οὐκ ἔσται τέλος.

Εἶναι τοιαύτη, φίλε μου, ἢ τῶν πραγμάτων θέσις,
 π' οὔτε σοῦ ἐπιτρέπεται μπαρμποῦτα νὰ φορέσῃς,
 οὔτε σ' Ἀπόκρηα τρελλὴ
 κυρίες νὰ γυρεῖς
 καὶ μὲ τοῦ Λύγγου τὸ βιολί
 τὸ βάρσι νὰ χορεῖς.

Μ.— Ἀλλόκοτες ἀποκρηὲς ἐφέτο, μωρὲ Γιάννη,
 π' ἀντὶ νάρθῃ Καρνάβαλος, ὁ Χότζας ἀνεφάνῃ
 κι' ἀντὶ νὰ βγοῦν ἢ μᾶσκαρες μὲ ντέφια καὶ λαγοῦτα,
 γυρίζουν' ἢ Χανούμησες στὸ δρόμο μὲ μπαρμποῦτα.

Γ.— Καμμία δὲν γίνεται χαρὰ
 ἐφέτο ποῦναι σοβαρὰ
 ἢ θέσις τῆς Ἑλλάδος·

ὁ δὲ Σταγιδὲς πῶχόρουνε στὸ Μέλο τῆς Πεσῆδος
 κι' ἐμάσκαρε τὸν ἄρσο τοῦ ἄρσο τοῦ φουστάνι
 ἐμελαγγόλησε κι' αὐτὸς πολὺ μὲ τὸ Μπιζάνι,
 κι' ἀντὶ τὴν ἑλπίδα καὶ τὴν ἐλπίδα γὰρ
 στὸ ἡμᾶστον ὁ ἀνθρώπος εἰσὶν μὲ γυροῦνι

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΔΙΑΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἐφέτος ἀλλάξ' ὁ καιρὸς
 καὶ μέγας σέρνεται χορὸς

καὶ μπάλος τοῦ Λευτέρη
 τοῦ Βούλγαροι καλόγηροι τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι
 π' ἀφ' τῆ φολῆ τούς βγήκανε κι' ἤρθανε σὰν κοράκοι
 λόγφ τοῦ συνεταιρισμοῦ
 καὶ κόντρα τοῦ βαρβαρισμοῦ,
 ν' ἀρπάξουνε τὴ Θράκη.

Ἐφέτος γίνεται χορὸς
 ὑπὲρ τὸ δέον ζοηρὸς
 κι' ὄλο μὲ σκουρδομπέλια.
 Ὁ Τοῦρκος ξετινάζεται
 κι' ὁ Βούλγαρος ἀρπάζεται
 ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια.

κι' ἂν καβελάρης κάποτε κινήσης γιὰ τὴν Πόλι,
 θαρῶ πὼς οἱ συμπέθεροί θὰ σοῦ φανοῦν διαόλοι.

Δὲν ἐπιτρέπεται καμμιά στὸ Κράτος ἀλεγρία
 τώρα ποῦ στὸν Ἑλλήσποντο χορεῦ' ἡ Βουλγαρία
 καὶ βγαίνουν ἀφ' τὰ κύματα ὁ Φριζὸς μὲ τὴν Ἑλλη
 καὶ τὴν ῥωτοῦν, τί θέλει.
 κι' ἐκείνη μὲ ἀπάθεια τοὺς ἀπαντᾷ μεγάλη:
 τυχαίως μ' ἔφεραν ἐδῶ τὸ ἀποκορηᾶς οἱ μπάλοι.

Τὰ πράγματα, μορὲ Μαρῆ, πολὺ θὰ μπερδευτοῦνε
 κι' ἀλλόκοτοι κι' ἀνάποδοι χοροὶ θὰ χορευτοῦνε.
 Κι' ἂν ἐφανήκαμε θεορῖα
 μὲ χιόνι καὶ μ' ἄερα
 θάγδῶ μὲ τὴ συμπεθερῖα
 πὼς θὰν τὰ βγάλω πέρα
 καὶ τί μεσσίας θὰ βρεθῆ νὰ σώσῃ τὴν πατριδα,
 ἀφ' τὴν ἀκριδα πῶπεσε μέσα στὴν Προποντίδα.

Μ.— Δὲν ἐπιτρέπω νὰ μοῦ λὲς γιὰ τὸ μεσσία λέξι,
 ἐν ὅσφ δὲν γνωρίζομεν ἀκόμα τί θὰ τρέξῃ.
 Ἐκεῖνος ποῦ τ' ἀρχίνησε ἄσε νὰν τὰ τελειώσῃ
 καὶ μὴν τὰ κρίνης πρώϊμα μὲ τὴ δικὴ σου γνώσι.
 Γιὰ τὸ μεσσία νὰ μιλήσῃ μὲ σέβας καὶ μὲ ζῆλο,
 διὰ νὰ εἶσαι βέβαιος πὼς θὰ πουλήσῃ τὸ φύλλο,
 γιατί ἂν παρατήρησες ἀρχίσης νὰν τοῦ κἀνης,
 διάλεπαρ' τὸ μίβολο ποῦ ματαξαναπιάνεις !

Λέγε γιὰ τὴν Ἀπόκορη καὶ γιὰ τὸ Καρναβάλι
 καὶ τὸ Λευτέρη ἄστονε νὰ τὸν ἐλέγχουν ἄλλοι.
 Ἐσὺ λιβάνι νὰν τοῦ καὶς τοῦ γίγα κάθε μέρα
 καὶ μὴ σὲ μέλλη παντελῶς πὼς θὰν τὰ βγάλῃ πέρα.
 Ρελλάμες κάνε του πολλές
 μὲ τὴν ἐφημερῖδα,
 κι' οὔτε γιὰ Θράκη νὰν τοῦ λὲς
 οὔτε γιὰ Προποντίδα,
 καθότι τὸ «Ζιζάνιον» θὰ ὀπισθοδρομήσῃ
 καὶ σὰν τὴν «Ἀναμόρφωσι» κι' αὐτὸ θὰ καταντήσῃ.

Γ.— Ἀκοῦς ἐφέτο π' ἄξινη κι' ἐθέριεψ' ἡ Ἑλλάδα
 νὰ μὴ σοῦ ἐπιτρέπουνε νὰ γένῃς μασκαράδα !
 Ἐντύπωσι, μορὲ Μαρῆ, μοῦ προξενεῖ μεγάλη.
 νεκρὸ καὶ κρῦο νὰ περνᾷ κοτζάμου καρναβάλι,
 πῶγῶ εἶχα πεποιθῆσι πὼς θάμαι νὰ χορεῦω
 στὴ Χίο καὶ στὰ Γιάννινα κι' ὄθεν ἀλλοῦ γυρεῖω.

Μ.— Δὲν ἀφίγγεις τὰ στραβὰ σου νὰ θαναμάσης βρὲ κοντὲ,
 μασκαράδες ποῦ δὲν εἶδες εἰς τὸν βίον σου ποτὲ ;
 Εἰς τὴ μέρας ποῦ ὁ Ἕλλη μαρτυρεῖ στὰ βουνά,
 πρώτη μασκαράδα
 ἡ Ἀσπασία ἢ φοραδα
 μὲ τὸ ἄσμα τῆς περνᾷ
 ποῦ ἀντὶ νὰ συγλίνεται μὲ μαστιχῶσαν ἀρετὴ
 ἀφ' τῆ λύσσα τῆς ἀφρίζει
 καὶ περνᾷ καὶ μᾶς ὀαντίζει
 μὲ τοῦ φθόνου κομφετὶ.

Μάσκαρα κι' ἡ Γερμανία
 εἰς τὸ εἶδος τῆς σπανία,
 τὸ Σεφκέτη καμαρώνει
 κι' ἔβγα γδὲς τὴ στὸ μάλκόνι !
 Μ' εὐγενέστατο χερσὶ ποῦ στὸ χέρι τῆς φορεῖ,
 πιάνει τοῦ Ἐμβερ τὸ χέρι
 καὶ τοῦ δίνει τὸ μαχαῖρι
 νᾶμπη μὲς' τοὺς σκλαβωμένους κάθε δίχημο του νὰ βροῖ
 κι' ὁ Ἐμβερ μὲ τὸν προστάτη τῆς σφαγῆς τὸ Γερμανὸ,
 στὰ χωριὰ τῆς Προποντίδος δὲν ἀφήνει χριστιανὸ !

Ἄλλη τρίτη πρὸ τελεία
 μασκαράδα τοῦ συρμοῦ,
 ἡ ἀμικα Ἰταλία
 μὲ φτιασίδ' ἱπποτισμοῦ.
 Θέλει τὴν ἐλευθερία
 τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν
 καὶ μᾶς ἄλλᾶξ' ἡ κυρία,
 παναγία καὶ Θεὸν.

Οἱ λαοὶ νὰ ζοῦν, φωνάζει
 ἐν ἀγάπῃ καὶ προόδφ,
 κι' ἐντοσοῦτω διατάζει
 τὸν Ἀμέλιο στὴ Ρόδο
 νὰ περιποιεῖται κάθε φιλελεύθερο Γραικὸ,
 μὲ πιέσεις μ' ἔξοριες καὶ μὲ ξύλο σχετικὸ.

Ἐβγα κι' ἄκου στὸ μπαλκόνι,
 τὸ Τζουλιάνο ποῦ δηλώνει
 μὲς' τῆς Ρώμης τὴ Βουλή,
 πὼς ὁ Ἰταλὸς τὸν Τοῦρκο ἐσυμπάθησε πολὺ,
 καὶ γι' αὐτοὺς ποῦ πολεμᾶνε,
 σκλάβων σίδερα νὰ σπᾶνε
 στῶν βουνῶν τὴν κορυφή,
 δὲν τοὺς καίγεται καρφί !

Ὡ Τζουλιάνε
 τσαρλατάνε,
 σκέτα πέσ' μας το κουμπάρε,
 πὼς μιλεῖς γιὰ νὰ πιτύχῃς κι' ἄλλο πιάτο πὲρ μαντζάρε,
 σὰ νὰ μ' ἤθελε σὲ φτάνει, μπίρμπα μου ἱπποτικὴ,
 μὰ κοτζάμου Τριπολίτις μὲ τὴν Κυρηναϊκὴ.

Ἐβγα κι' ἄκουσε στὸ βῆμα τὸ Τζουλιάνο ποῦ δηλώνει
 πὼς τὸν τοῦρκο κολακεῖ γιὰ καινόριο μακαρόνι,
 ἀλλὰ πέστον τοῦ μεγάλου προδευτικοῦ ἀνδρὸς,
 μὲ Τριπλῆς ἀλληλεγγύη,
 ἐκατάπιες τὴ Λιβύη
 μὰ τὴ Ρόδο δὲν τὴν τρώς !
 Ὅσο καὶ νὰ μὴν ἀντέξω,
 θὰ πεθάνω στὸν ἀγῶνα
 μὰ τὴ Ρόδο δὲν τὴν ἔχω
 πὲρ λά τοῦα σιαγόνα !

Γ.— Μωρ' ἄσε καὶ μὴν κάθεσαι νὰ σκάσῃς μὲ τὴ Ρώμη
 π' ἀπὸ τῆς Λεωνόρες τῆς βρωμολογοῦν οἱ δρόμοι.
 Ἄστηνε νὰ σκοτίζεται κι' αὐτὴν τὴ μασκαράδα
 τώρα ποῦ τὴν ἀξίναμε ἀπέιρος τὴν Ἑλλάδα
 καὶ τὴν ἐδαιοῦσαμε σὲ πέντε περιφέρειες.
 Μ.— Καὶ ποῦ τῆς ἔμαθες ἐσὺ αὐτὲς τῆς λεπτομέρειες ;

Γ.— Ὁ Ρέπουλης τὰς διαορεῖ
 κι' ἂν ἔχῃς γνωριμία,
 βιάζετ' ἐμὴν ἄσπασμα
 νὰ μὴ σὲ καμάρω.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ο Μαθης που δεκλαμάρει τών προσφύγων το παζάρι.

Φιλάνθρωποι κι' ευαίσθητοι ξένοι και συμπολίται, ή τών προσφύγων αγορά αβριον ενεργείται κι' εν προθυμία έκαστος τὸ χέρι ἄς ἀνοίγη ν' ἀλλάξουμε ποκάμισο τὸν πρόσφυγα πρὶν φύγη και πῆ πὼς τὸν ἀφήσαμε νὰν τότε φᾶν' ἡ ψείρες, ἐμεῖς ποὺ ἀκατάπαντα κληρονομάμε λίρες.

Τὸ ξέρετε τὸ ποὺ και πὼς ἡ ἀγορὰ θὰ γίνη καθὼς και ποῖος ὁ σκοπὸς ποὺ κάθε δεσποσύνη και πᾶσα χαριτόβρυτος τοῦ τόπου μας κυρία, θὰ λάβη μέρος ἐνεργὸν σ' αὐτὴν τῆ φασαρία ποὺ θὰν τῆς δίνης τὸν λαχὸν πλήρης ἐσὺ ἐλπίδος κι' ἐκείνη θὰ μεταποιῆ τὸ χρῆμα σου εἰς εἶδος.

Τὸ βῆμα σας ταχύνετε στὴν ἀγορὰ νὰ μπαίνετε. Μονόφραγκα θὰ δίνετε κι' ἐργόχειρα θὰ πέρνετε, στὸ σπῆτι σας νὰν τᾶχετε νὰ σᾶς θυμᾶνε πάντα, τὰ τών προσφύγων τραγικὰ κι' ἐλέθρια συμβάντα.

Εργόχειρα θὰ πάρετε καλλιτεχνίας πάσης, και ὅ,τι ἄλλο ζάρεται σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις ποὺ ἐφευρίσκει κυριῶν ὁ νοῦς κι' ἡ προθυμία, γιὰ νὰρχεται στὴν τζέπη σου φιλάνθρωπος ζημία.

Ὅλοι λοιπὸν στὴν ἀγορὰ, ποὺ ἡ κυρία στὴ σειρά και ζηλειμένες κόρες, θὰ παίζου νὰ τὴν τύχη μας σ' αὐτὲς τῆς μαῦρες ὥρες. Μ' ἀφοῦ κι' αὐτὸ τὸ ἀπαιτοῦν ἀνάγκαι τῆς Πατρίδος, ἄς μὴ ὀλιγορήσωμεν τὸ νὰ μεταποιήσωμεν τὰ μετροῦτὰ εἰς εἶδος.

Δήλωσις ἀπαραίτητος και ὄρος ἐκ τών πρώτων. Γνωστοποιεῖται δηλαδὴ πὼς εἰς αὐτὸν τὸν λόττον, μωρὲ τουμπὶ ὅρ νό τουμπὶ, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μπη οὐδεὶς τών αἰχμαλώτων.

Κατὰ κανὸνα διεθνή, ἀπαγορεύω τοῦ Ζιζανίου και τοῦ Ἀλῆ Μουχτάρη, νὰ μωρὲ λόγῳ τοῦ σκοποῦ νὰ μωρὲ φανῆ σὰν ἀλοουποῦ στὸ θηλυκὸ παζάρι.

Ταῦτα καλὸν ἐνόμισα ἐγκαίρως ν' ἀναφέρω κι' ἄς λάβουνε τὰ μέτρα τους διὰ τὰ περαιτέρω.

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΣΤΟ ΜΠΙΖΑΝΙ

Ἀχόρταγο Μπιζάνι μᾶς ἔβαλες καῦμὸ. Ὅσους ἔχεις πεθάνει δὲν ἔχουν μετροῦμὸ.

Ἀνάθεμα, κατάρη γιὰ σένα ὄλοι λέν, μανάδες μὲ λαχτάρη χρυσοὺς λεβέντες κλαῖν.

Μὰ ἔρχεται, σιμώνει ἡ μαύρη σου στιγμὴ, νὰ πάψουν σκλάβων πόνοι και ἀνάστεναγμοὶ.

Εἰς τὰ δικὰ μας χέρια θὰ πέσης τώρα πειρὰ, νὰ σβύσουν νεκροκέρια ἀπὸ πνοὴ γλυκειὰ.

ΕΙΡΗΝΗ

Εἰρήνη πολυπόδητη, ὁ κόσμος σὲ προσμένει ν' ἀνέβης εἰς τὸ θρόνο σου και πάλι τιμημένη και τοῦ πολέμου γλήγορα νὰ πάψης σὺ τῆ λαύρα ποὺ ἔφαγε ἀμέτροτους, και βούτηξε ὅτὰ μαῦρα γονεῖς, γυναῖκες και παιδιὰ, ποὺ κλαῖνε νύχτα-μέρα τών γηρατειῶν τους στήριγμα, προστάτη, και πατέρα τὸ χαροπὸ σου σάλπισμα σκόρπισε ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη και χύσε σ' ὄλους βάλσαμο, νὰ πάψη πειρὰ τὸ δάκρυ νὰ ξανασάνη και ἡ γῆ, ποὺ μ' αἷμα χορτασμένη, βογκᾷ ποὺ ἔχει μέσα της τῆ λεβεντιὰ θαμμένη.

CHEF.

ΣΤΗ ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΣΟΥΔΑΣ

Ἀπ' ἔθνη χριστιανικὰ, σημαῖα φθονεμένη, ἐκ τών ἐπάλλξεων Φιρκᾷ κατέβηκες θλιμένη.

Κατέβης γιατ' ἀντίκρου σου ἐτάχθη στὴν ἀράδα μὲ τ' ἄσπλαγχνα κανόνια της, ἡ διεθνὴς ἀρμάδα. Μ' ἂν τὰ φτερά σου ἐδίπλωσε κι' ἐφώλιασε στὴν ἄκρη, κι' ἂν ἔβρεξε τὸ μάτι σου τῆς ἀγωνίας δάκρυ, ἦρθε καιρὸς ποὺ ν' ἀπλωθῆς περηφανῆ. Σὰν κύμα θεόρατο ν' ἀνυψωθῆς. Σ' ἀραχνιασμένο μνήμα νὰ θάψης τὴν πιερὴ σκλαβιά και τὰ δεινὰ σου οὐλα, νὰ τὰ σφραγίσ' ἡ Δευτεριὰ μὲ δοξασμένη βούλα.

Χωριάτης.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΡΑΥΜΑΤΙΟΥ

Σ' ἐσὲ μητέρα τοῦ Χριστοῦ, γλυκειὰ μου Παναγία ποὺ πάντα ἐσὺ στὸν ἄρρωστο χαρίζεις τὴν υγεία, κλίνα κι' ἐγὼ π' ἄρρώστησα μ' εὐλάβεια τὸ γόνυ, μ' ἐλπίδα νὰ μ' εὐσπλαγχνιστῆς νὰ μὴ μέτρῶν' οἱ πόνοι.

Δαβὼθηκα κι' εἶμ' ἄρρωστος. Τὸ δόλο μου τὸ σῶμα μου λέει «ἐκουράστηκα και δὲν ἀντέχω ἀκόμα!» Μὰ ἡ ψυχὴ μου σιγαλὰ τοῦ λέει «ἔχε θάρρος και θὰ μᾶς σώσ' ἡ Παναγιά ἂν μᾶς ζητᾷ ὁ Χάρος.»

Δόσμου γλυκειὰ Παρθένα μου, παρηγοριὰ κι' ἐλπίδα νὰ σηκωθῶ ν' ἀγωνιστῶ γιὰ τῆ χρυσὴ Πατρίδα. Γιὰ κείνη πᾶπολέμησα νὰ πολεμήσω πάλι νὰ τὴν ἰδῶ βασίλισσα στὸ θρόνο της ἀπὸ τὸν ἄδικο. Κι' ὅταν μεγάλη τὴν ἰδῶ τῆ ἐνδοξὴ μου Μανὰ, χαρμόσυνη θὰ μοῦ φανῆ τοῦ Χάρου ἡ κλεῖτ' ἀνὰ πύλη.

Ξένος.

ΣΤΟ CHEF

Ἀγαπητὲ μου Σεφ, τών Καστριῶν Ὁρφεῦ, ἀκουσα μ' εὐχαρίστησι τῆς λύρας σου τοὺς φθόγγους καθὼς και τοῦ πληρώματος τ' Ἀσὰρ Τεφῆ, τοὺς βόγγους

Ἐδιάβασα μὲ προσοχὴ ἐν τῆ ἐπιστολῆ σου, ὅσα σοῦ ἀπηγόρευσαν γιὰ μὲ οἱ ἐντολεῖς σου, οὐχ ἦττον ὅμως φίλε μου οἱ Καστρινοὶ μας φίλοι,

ἔχουνε και τὰ ψέμματα και τὴν πειθῶ στὰ χεῖλη και πρόσεξε νὰ φυλαχτῆς τὺς νέους σου πελάτες. Μὴν πιθυμᾷς τὰς σχέσεις των. Ρίχνε τὰς ὑποσχέσεις των ὀπίσ' ἀπὸ τῆς πλάτες.

Ὅσο και νᾶσαι ἔξυπνος, ὁ κόσμος νὰ χαλάση, ὁ Καστρινὸς μὲ τὸ ὄρκου σου πάντα θὰ σὲ γελάση, κι' ἂν εἶσαι σὺ ξενέροτος κι' ἐκεῖνος ψιχαλισμένος, ἀκόμα περισσότερο βρίζουσαι γελασμένος.

Μονάχα στὰ παπούτσι μου ἐβάλανε χαρτόνι; Ὅποιονε κι' ἂν δουλέψουνε τοῦ δίνουνε τῆ σκόνι, κι' ὅτι δουλεῖ κι' ἂν κάμουνε πάντα... κακομοιρὰ της. Ὅλιγα γιὰ τοὺς φρόνιμους Σὲ χαιρετᾷ ΧΩΡΙΑΤΗΣ

Στὸ Ρεοῦφ τὸν κυβερνάτι τῆς Ὁριγάδας τοῦ Χαμίτη.

Ρε—οῦφ! μᾶς σκότισες και σὺ ἀλήθεια κι' ἀπ' ἀλήθεια, μὲ ψέμματα ποὺ Χαλιμᾶς φαίνονται παραμύθια.

Τὸ χάλι σου δὲν τὸ κυτιᾶς μεγάλε μπεχλιβάνη, ποὺ μὴτ' ὁ καταργηθῆς μας στὸ νύχι σου δὲν φτάνει, παρὰ ναυχᾶσαι διαρκῶς πὼς ὄλο θριαμβεύεις, κι' ὅπου βρεθῆς, κι' ὅπου σταθῆς, κάρβουνα ζητιανεύεις γιὰ τὸν πολὺ σου Χαμητιὲ ποὺ βγαίνει σὰν κοννάδι και βρίζετ' ἐξ αἰτίας του τὸ κράτος στὸ σνοτάδι.

Κι' ἂν σὲ λιμάνι ἀσφαλὲς βρεθῆς προφυλαγμένος, κόβεις σκιοιὰ και ἀγκυρες και φεύγεις τρομαγμένος, νομίζοντας πὼς πίσω σου δικὸ μας πλοῖο εἶναι,, ὅπως ἐκεῖ στὴ Βηρυττὸ, γενναῖε Ταρταρίνε.

Ἄν τοῦ Σεβᾶχ θαλασσινοῦ στὰ βᾶσανα ταιριάξης, και τὸν Περιπλανώμενον ἐπιστολὴ μοιᾶξες ποὺ ἂν πρὸς τὴν γῆ κι' ἀκούει «περιπάτει» ἐστὶ δὲν βρίζετ' ἐπὶ τῆ γῆ και σὺ νὰ κλείσης μάτι, πρὸς τὸν ἄδικο διαρκῶς σὰν ἀδικη κατάρη και καμαρώνεις τὸν καπνὸ ποὺ βγάνουν τὰ φουγάρα.

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Βάστα καλά τὸ Χαμητὲ
νὰ μὴν παρασαλτάρη,
μήπως σκοιντάψη πουνδεῖν
σάν τὸ Τεφὴν Ἀσσάρι
καὶ συνεχίσετε τὸν μπλοῦμ
στῆς θάλασσας τὰ βάρη
καὶ τότε, εἴντε μπακαλοῦμ
γὰ ὅσα ἔχετε πάθει!

CHEF

ΟΙ ΔΙΧΜΑΛΩΤΟΙ

Τοῦρκοι τὴν ἐνοικίασαν
τοῦ Μήλα τὴν ταράτσα.
Τὴν ὀχυρώσανε καλά,
τὴν κάμανε Ταλιτάσα.
Μ' ἀντὶ νὰ περιμένουνε
στρατὸ τῆς Βουλγαρίας,
ἐρίχνουν οἱ ἀφιλότιμοι
ὀβίδες στὰς κυρίας.

Ὁ Χότζας κάθεται ψηλά
μ' ἀντὶς ἀπ' τὸ μπαλκόνι
νὰ λέη τὸν αἰλάλα
κάθε ποῦ σουρουπώνει,
ἐμαθε τὰ ἑλληνικά
κι' ὅταν τὸν κόψ' ἡ πεῖνα,
φωνάζει τοῦ Καλαμποκά,
φέρε, μου Σπύρο, σφήνα.

Κάτου στὸ φόρο μένουνε
σ' ἓνα ξενοδοχεῖο,
ὄλες ἡ τζόργες κι' ἡ μουκὲς
ποῦρεθαν' ἐπὶ τῆ Χίο,
κι' ἀπὸ σημεῖα μερικὰ
ὁ κόσμος ὑποθέτει
πὼς νόμους λιχοδεύουνε
κι' ἐδῶ, τοῦ Μουχαμέτη.
Κι' ἂν ἴσως δὲν σωφρονιστοῦν
δὲν' ἀνεβοῦμ' ἀπάνου
καὶ θὰν τοὺς ἐφαρμόσουμε
νόμους ὑποκοπάνου.

Στ' Ἀπιστον κάθεται ὁ Ζιχνη
καὶ Τοῦρκοι πούλλο φίνου.
μὰ δὲ βαρεῖσαι... ὅμοιοι
μὲ τὸ' ἄλλους εἶν' κι' ἐκεῖνοι.
Ἀπόξουθε τὴν ἔχουνε
μονάχα τῆ φινέτσα.
Ἄν πέσουμε στὰ νύχτα τους
μὰς βγάνουνε τὴν πέτσα.

Ἐγὼ δὲν θέλω νὰν τοὺς γδῶ
οὐτ' ἀπὸ μακροῦθε
κι' ὅσο νὰ ξεμπερδέψουμε
νὰ φύγουν ἐδεπάθε,
ἄς κάνουμε στὸν Ἅγιο
παράκλητες μεγάλες
νὰ μὴ συμβοῦν παραχόρδα
μὲ τῆς κοπορομνάλες.

ΕΚ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Τὸ ΚΟΚΚΙΝΟ ΚΟΛΕΤΟ

Ἐνα κόκκινο κολέτο,
νὰ γεράση δὲν μπορεῖ.
ἔξη χρόνια τὸ θυμᾶται
ὁ λαϊμὸς ποῦ τὸ φορεῖ.

Τὶ στραπάτσα ὑποφέρει
μὲ μεγάλ' ὕπομονή!
Πότα τὸ παιδί τὸ πέρνει
γὰ τὸ κάρρο του σκοινί,
πότα δένουνε μὲ δαῖτο
τὸ ἀγγιγάρες στὸ χωριό,
πότα δένεται στὸ σῖκλο
γὰ νὰ βγάλουνε νερό.

Τὶ τραβάει νύχτα μέρα,
τὸ κολέτο τοῦ πατέρα!
Κι' ὅμως, ὅσωνε τραβάει
φωβερὸν κυννηγμό,
πάντα ὕγειο βασίζεται
καὶ μ' ἐπίδειξι φορεῖται
στοῦ πατέρα τοῦ λαϊμοῦ.

Ὁ Μπάουτσες.

ΟΙ ΕΝ ΙΝΔΙΑΙΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ

Τῆ πρωτοβουλία τοῦ ἐριτίμου συμ-
πολίτου κ. Ἰωάννου Ν. Μεταξᾶ Τζα-
νῆ, διευθυντοῦ τῶν Καταστημάτων Πά-
λλη, ἐνηργήθη ἔρανος διὰ τῆς οἰκογενεί-
ας τῶν ἀπύρων ἐπιστράτων Κεφαλληνί-
ας καὶ προσεφέρθησαν μόνον ἀπὸ τῆς
ἐκεῖ ὑπαλλήλους συμπολίτας, τὰ ἑξῆς.

ΕΚ ΚΑΡΑΤΣΙΟΥ

Ἰωάν. Μεταξᾶς Τζανῆς, Λίρες 250.
Ε. Γ. Ραυτόπουλος 16. Θ. Η. Καβαδί-
ας 8. Γ. Δ. Ἀντύπας 12. Π. Ν. Δελ-
λαπόρτας 20. Η. Βελισσαράτος 15.
Γ. Α. Τουλιάτος 25. Θ. Θωμάτος 4.

ΕΚ ΒΟΜΒΑΗΣ

Ἰωάν. Ν. Δελαπόρτας Λιρ. 20. Κ. Α.
Πανᾶς 10. Γ. Χ. Καβαδίας 10 Μ. Κ.
Βριώνης 5. Β. Χ. Ραζῆς 4. Β. Σ.
Τουλιάτος 4. Α. Θ. Χαλικιάς 4. Σ. Σ.
Τουλιάτος 4.

ΕΚ ΚΑΛΚΟΥΤΑΣ

Γ. Σάνδερς Λιρ. 20 Ἀναστ. Πανᾶς
10. Σ. Ν. Πανᾶς 10. Μ. Μικελάτος
10. Σ. Ἀπολωνάτος 10. Γ. Μικελάτος
5. Α. Γενατζῆς 2. Ἀνώνυμος 1.
Εἰσεπράχθησαν δηλαδὴ ἐν ὄλῳ 471
λίραι ἀντιστοιχοῦσαι πρὸς Δρχ.
11,755 αἰνίες καὶ ἀπεστάλησαν ἐν-
ταῦθα πρὸς τὸν κ. Πλ. Βέγιαν.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Δημ. Καραντινὸς (Ληξούριον) Ἄγασ-
τασία Μπατισάτου (Ἄγ. Εὐφημία)-
Γεράς. Γρουζῆς, Τζώγια Σπαθῆ (Σπα-
θῆ)- Παν. Μαστροκόλας Πολυέστη Κα-
βαδία (Ἐρισσος)- Σταῦρ. Βρετὸς, Μα-
ρία Βρεττοῦ (Ταρωσάτα)- Κωνστ. Πε-
ράνης Μαργαρίτα Καπάτου (Δελιγιά-
τα)- Κωνστ. Εὐαγγελάτος Μασιάνθη
Μαλιώρη (Δαμουλιανάτα)- Γεράς. Λευ-
καδίτης Εὐανθία Κετιιώτη (Χιονιάτα)-
Παν. Μαργαρίτα Ἐλένη Μουραρούσου
(Κουβαλάτα)- Νικ. Σολωμὸς (Σάκη) Ἄγ-
γελική Γαμπτή (Φοργιάτα).

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ
ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Ἡ Βουλὴ συνέχεται ὀριστικῶς
τὴν Δευτέραν. Ἐκ τῶν Βουλευτῶν μὰς
ἀνεχώρησε προχθὲς ὁ κ. Βενιζέλος.
— Ἡ εὐγενὴς προθυμία τοῦ κόσμου
διὰ τὴν ἀποστολὴν σχετικῶν εἰδῶν διὰ
τὸ αὐριανὸν Μπαζάρ, ὑπερέβη τὰς προσ-
δοκίας τῆς Ἐπιτροπῆς.
— Ἡ ἐπιτυχία του, φαίνεται ἐκ τῶν
προτέρων ἐξηφραλισμένη.
— Αὔριον Κυριακὴν τελοῦνται οἱ
γάμοι τοῦ κ. Κυριάκου Λυκούδη ἐμπό-
ρου, μετὰ τῆς δεσποινίδος Εὐανθίας
Κ. Μεταξᾶ Τζανῆ. Εὐχόμεθα πᾶσαν
εὐτυχίαν.
— Ὁ ἐγκατεστημένος ἐν Ρωμανίᾳ κ.
Γεώργιος Κ. Ραζῆς ἀπέστειλε πρὸς τὴν
κ. Κάτε Γερ. Λοβέρδου φρ. ἑκατὸ ὑ-
πὲρ τῶν προσφύγων.
— Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν κυριῶν ἐκφρά-
ζει πρὸς τὸν γενναῖόδωρον συμπολίτην
τὰς εὐχαριστίας τῆς.
— Ὁ αὐτὸς κ. Ραζῆς προσέφερε 100
δραχμὰς ὑπὲρ τῶν ἐπιστράτων καὶ ἐτέ-
ρας 100 ὑπὲρ τοῦ Συσσιτίου.
— Θερωῶς συλλυπούμεθα τὴν οἰκο-
γένειαν Ἀναστασίου Ζερβοῦ διὰ τὸν
πρόωρον θάνατον τοῦ ἀνεκτιμήτου στη-
ρίματός τῆς Ἡλιοῦ.
— Ἀπολαυστικώτατῆ ἦτο ἡ περὶ τοῦ
Νάπιερ διάλεξις τοῦ κ. Ἡλ. Τσιτσέλη.
Τὸ πικρὸν ἀποσπαστικὸν κομμογονητέθη.
— Μετὰ χαρὰς ἐπαναβλέπομεν τὸν ἀ-
φοσιωμένον εἰς τὸ καθήκον του καὶ λί-
αν ἀγαπητὸν παρὰ τῆ ἡμετέρα κοινω-
νία πρωτοδίακον, κ. Ν. Τριανταφύλλου.
— Ἐνοικιάζεται τὸ μαγαζεῖον ἰδὸν
νεῦρον μὲ τὸ ξενοδοχεῖον Καρφάλη.
Πληροφορία παρὰ τὸ Ἰδιοκτῆ κ. Γ.
Δελαπόρτα.
— ΖΗΤΕΙΤΑΙ τελειόφοιτος τοῦ Γυ-
μνασίου τῆς, ἔχων σκοπὸν ἀποδημίας,
διὰ θέσιν ἱκανοποιητικῆν. Πληροφο-
ρίαι εἰς τὰ γραφεῖα μὰς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ
ΠΡΟ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΠΛΟΙΟΥ
ΣΟΦΙΑ—Βεβαιούται ὅτι βουλγαρικὸν πολεμικὸν, συνέλα-
βεν ἔξωθεν Βάρνας τουρκικὸν ἐμπορικὸν ἀτμόπλοιον πλήρες
Τούρκων στρατιωτῶν.

ΟΙ ΑΠΕΛΑΘΕΝΤΕΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ—Οἱ ἀπελαθέντες ἐντεῦθεν Βούλγαροι, ἐκρατή-
θησαν εἰς Ῥωσσοικὸς λιμένας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΥΛΗΣ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΟΝΔΙΝΟΝ—Ἡ Πύλη ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν πρέσβυν τῆς Ἄγ-
γλίας διαμαρτυρηθέντα διὰ τὰς ἀπελάσεις, ὅτι ἀπῆλασε 186
Ἕλληνας ἐνεργούντας νὰ ὑποκινήσωσι ταραχὰς, ἐτέρους δὲ 170
Ἕλληνας ὑπηκόους ὀθωμανοὺς ἐξώρισεν, ὡς ἀναμειγνυομένους
εἰς τὰ πολιτικὰ ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΖΗΤΟΥΣΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ
ΠΑΡΑΧΩΡΕΙ ΤΗΝ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ— Ὁ Σεφικὲτ ἐπεσεκέρθη σήμερον
τὸν πρέσβυν τῆς Ῥωσσίας καὶ ἐξήτησε τὴν μεσολά-
θησιν διὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης, δηλώσας
ὅτι ἡ Τουρκία ἀπεφάσισε νὰ παραχωρήσῃ τὴν Ἄδρι-
ανούπολιν. Ὑπάρχουσι μεγάλα ἐλπίδες συμδιεσ-
μοῦ, ἀπομένοντος ἐκρεμοῦς τοῦ ζητήματος τῆς ἀπο-
ζημιώσεως μόνον.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ—Ἡ Πύλη προσέβη εἰς συλλήψεις
διαφόρων προσωπικοτήτων, ἀνακαλύψασα σοβαρωτά-
την συνομωσίαν κατὰ τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομητάτου
διευθυνομένην ὑπὸ υἱοῦ τοῦ Χαμητ Σαμπαχεδῖν.
Κατεσχέθησαν προκηρούξεις εἰς ἑλληνικὸν τυπογ-
ραφεῖον.

ΤΟ ΧΑΜΗΔΙΕ

ΔΟΝΔΙΝΟΝ—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βηρουττοῦ, τὸ
Χαμηδὲ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν κατευθυνόμενον πάλιν
εἰς Πόρτ-Σάϊτ.

Η ΕΙΡΗΝΗ ΖΗΤΗΜΑ ΩΡΩΝ

ΔΟΝΔΙΝΟΝ—Οἱ Τάϊμς γράφουσιν, ὅτι ἡ ὑπογ-
ραφὴ τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης εἶναι ζήτημα ὤ-
ρων, μετὰ τὴν δῆλωσιν τῆς Τουρκίας ὅτι παραχω-
ρεῖ τὴν Ἄδριανούπολιν.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ—Εἰς χωρίον Μολίσι περιφερεί-
ας Κόνιτσας ἀπέχον δέκα ὥρας τῶν Ἰωαννίνων,
ἐγένετο πεισματώδης ἐξάωρος μάχη μεταξὺ ἑλλη-
νικοῦ στρατοῦ κατερχομένου ἐκ Κορυτσᾶς καὶ
λειψάνων τουρκικοῦ στρατοῦ.

Ἡμετέροι κατατροπώσαντες Τούρκους, ἔτρεψαν
αὐτοὺς εἰς ἀτακτον φυγὴν, ἀπωλέσαντας 118 νεκ-
ροὺς ἐν οἷς καὶ δέκα ἀξιωματικοί. Ἐκ τῶν ἡμε-
τέρων ἐτραυματίσθησαν τέσσαρες καὶ εἰς ἀξιωμα-
τικούς.

ΤΑ ΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Εἰς χεῖρας ἀποσπαστικῆς ἀποστολῆς 200 ὁμοῦ
στρατιωτῶν αἰχμάλωτοι
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
Μετὰ τὴν μάχην, ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς Κορυ-
τσᾶς ἐξηκολούθησε πορείαν τοῦ πρὸς Ἰωάννινα,
ὀλίγον ἤδη ἀπέχων ἐξ αὐτῶν.